

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2020/38 13.09.2020

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

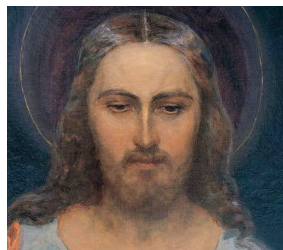
Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczytce!

„Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.” (por. Ps 103, 8)

Bardzo ważne jest, byśmy nie zapominali o tym, że dopiero służba Bogu, a nie sama wiara w Jego istnienie otwiera nas na Boże miłosierdzie, które jest nieskończone. Jednak nie wszyscy będą żyć wiecznie z Bogiem.

Szczególnym wyrazem służby Bogu jest przebaczenie ludziom. Modłę się o to dla Ciebie, abys w tym nieustannie wzrastał.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Czasami potrzeba większej miłości, aby odzyskać brata. W dzisiejszym #EwangeliaDnia (Mt 18, 15-20) Jezus zaprasza nas, abyśmy oddali naszego brata w ręce Boga: tylko Ojciec może okazać miłość większą niż wszyscy bracia razem wzięci.” (6.09) „Świat to coś więcej niż problem do

rozwiązania, jest radosną tajemnicą, którą podziwiamy w zachwycie, oddając chwałę Bogu.” (7.09) „Maryja, Matka, która troszczyła się o Jezusa, troszczy się z miłością i macierzyńskim bólem także o ten poraniony świat.” (8.09) „Dobro wspólne wymaga udziału wszystkich. Jeśli każdy wnosi w nie swój wkład i jeśli nikt nie jest pominięty, możemy odnowić dobre relacje na poziomie wspólnotowym, krajowym i międzynarodowym, a także w harmonii ze środowiskiem.” (9.09) „Dzisiaj, w dramacie #pandemii, w obliczu tak wielu pewników, które się rozpadają, w obliczu wielu zdradzonych oczekiwań, w poczuciu opuszczenia, które ściska nam serce, Jezus mówi do każdego z nas: „Odwagi: otwórz swoje serce na moją miłość!” (10.09) „Człowiek wierzący nie podziwia świata z zewnątrz, lecz od wewnątrz, uznając powiązania, przez które Ojciec nas zjednoczył ze wszystkimi bytami.” (11.09) „Natura jest pełna słów miłości, ale jak je usłyszeć pośród ciągłego hałasu, niepokoju i roztargnienia?” (12.09)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Tak, Krzyż jest wpisany w życie człowieka. Kto próbuje usunąć go ze swojego życia, nie zna prawdy ludzkiej kondycji. Tak jest! Jesteśmy stworzeni do życia, ale nie możemy usunąć z naszej indywidualnej historii cierpienia i trudnych doświadczeń” (św. Jan Paweł II)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 24. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby dał nam „całym sercem służyć Mu”, a wtedy będziemy „mogli doznawać skutków Jego miłosierdzia”.
2. Już jutro, w święto Podwyższenia Krzyża Świętego, o 16:00 zapraszamy na uroczystą Mszę św. i pogrzeb żołnierzy, bohaterów kampanii wrześniowej 1939 r. Po Mszy św. nastąpi pochówek i apel poległych na naszym cmentarzu w nowym grobie, specjalnie dla nich przygotowanym. Zgromadzimy się licznie z wdzięcznej miłości do żołnierzy i do naszej Ojczyzny.
3. We wtorek przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej; w środę – świętych męczenników Korneliusza, papieża, i Cypriana, biskupa, a w piątek – święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski oraz dzieci i młodzieży z całego świata. Z tej okazji zapraszamy wszystkie dzieci i młodych wraz z ich rodzicami na specjalną Mszę św. o 17:00 w ich intencji.
4. W środę przypada rocznica napaści sowieckiej na Polskę. Pamiętajmy w tym dniu o modlitwie za ofiary i sprawców tej zbrodni.
5. Dziś o 9:15 odbędzie się spotkanie organizacyjno-formacyjne rodziców kandydatów do bierzmowania z klas ósmych szkoły podstawowej, a o 11:00 – rodziców młodzieży z pierwszych klas ponadpodstawowych.
6. Polecamy nowy numer *Niedzieli*, a w nim artykuł „Kościół wobec LGBT” oraz tekst o egzorcystce watykańskim pt. „Człowiek, który nie lękał się Szatana”.
7. W *Oblubieńcu* znajdziemy między innymi piękne słowa Papieża Benedykta o Krzyżu Świętym.
8. Bóg zapłać tym, którzy w ubiegłym tygodniu zatroszczyli się o potrzeby kościoła parafialnego. Ofiarodawca anonimowy złożył na ten cel 100 zł. Dziękujemy też tym, którzy w ostatnim czasie ofiarowali dar serca na utrzymanie cmentarza parafialnego. Bardzo prosimy o dalszą pomoc w budowie ogrodzenia dla nowej części cmentarza, na której prace przyspieszyły z powodu pochówku bohaterów.
9. Nadal do skarbony dla ubogich przy figurze św. Antoniego zbieramy pieniądze na leczenie „chemią” czteroletniej dziewczynki chorej na chłoniaka. Udało nam się przekazać jej mamie 1184 zł. Odbyla w tym tygodniu pierwszą „chemię”. Ponieważ wyniki okazały się lepsze od przewidywań, lekarze twierdzą, że prawdopodobnie wystarczy już tylko jedna „chemia”. Dlatego jeszcze w tym tygodniu próbujemy zebrać ofiarę na ten cel.
10. Do sakramentu małżeństwa przygotowuje się Karol Kopka z Wręczyca Małej i Sylwia Wicińska z Jeziórki koło Grójca. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.

Miłość podstawą chrześcijańskiej odpowiedzi na pandemię

Kolejna katecheza Papieża Franciszka z cyklu „Uzdrowić świat” 9.09.2020

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Przeżywany przez nas kryzys, spowodowany pandemią, dotyka wszystkich. Możemy z niego wyjść lepszymi, jeśli wszyscy razem będziemy dążyli do dobra wspólnego, w przeciwnym razie wyjdziemy gorsi. Niestety, jesteśmy

świadkami ujawniania się interesów partykularnych. Są na przykład tacy, którzy chcieliby zawłaszczyć odpowiednie rozwiązania, takie jak w tym przypadku szczepionki, a następnie sprzedawać je innym. Niektórzy wykorzystują sytuację do podsycania podziałów: dążenia do korzyści gospodarczych lub politycznych, rodząc lub pogłębiając konflikty. Inni zwyczajnie nie interesują się cierpieniami innych, mijają, idąc swoją drogą (por. Łk 10, 30-32), są czcicielami Poncjusza Piłata, umywają ręce.

Chrześcijańska reakcja na pandemię i wynikające z niej kryzysy społeczno-gospodarcze opiera się na miłości, przede wszystkim na miłości Boga, który nas zawsze uprzedza (por. 1 J 4, 19). On nas miłuje jako pierwszy, On nas zawsze uprzedza w miłości i w rozwiązaniach, On nas miłuje bezwarunkowo, a kiedy przyjmujemy tę Bożą miłość, to wówczas możemy odpowiedzieć w podobny sposób. Kocham nie tylko tych, którzy mnie kochają: moją rodzinę, przyjaciół, moją grupę, ale także tych, miłuję tych, którzy mnie nie kochają, którzy mnie nie znają lub są obcokrajowcami, a także tych, którzy sprawiają, że cierpię lub których uważam za nieprzyjaciół (por. Mt 5, 44). To jest mądrość chrześcijańska, wypływająca z nauczania Jezusa. Wiemy, że najwznioślejszym aktem świętości jest miłość nieprzyjaciół, ale nie jest to łatwe. Oczywiście, miłowanie wszystkich, w tym nieprzyjaciół, jest trudne - powiedziałbym, że jest to sztuka! Ale to sztuka, której zawsze można się nauczyć i udoskonalać. Prawdziwa miłość, która czyni nas owocnymi i wolnymi, jest zawsze ekspansywna, a prawdziwa miłość jest nie tylko ekspansywna, lecz także włączająca. Ta miłość leczy, uzdrawia i czyni dobro. Bardzo często więcej dobra czyni akt czułości, niż wiele argumentów. Pomyślmy o przebaczeniu – akt serdeczności, niż wiele argumentów, by się bronić. To miłość włączająca, która leczy.

Tak więc, miłość nie ogranicza się do relacji między dwoma lub trzema osobami, czy przyjaciółmi, albo rodziną – wykracza dalej. Obejmuje relacje obywatelskie i polityczne (por. Katechizm Kościoła Katolickiego [KKK], 1907-1912), w tym relacje z przyrodą (Enc. *Laudato si'* [LS], 231). Miłość ogarnia wszystko. Jesteśmy bowiem istotami społecznymi i politycznymi. Jednym z najwznioślejszych wyrazów miłości jest właśnie miłość społeczna i polityczna, która ma decydujące znaczenie dla

rozwoju człowieka i dla stawienia czoła kryzysom wszelkiego rodzaju (tamże, 231). Wiemy, że miłość ubogaca rodziny i przyjaźnie, ale dobrze jest pamiętać, że ubogaca także stosunki społeczne, kulturalne, gospodarcze i polityczne, pozwalając nam budować „cywilizację miłości”, jak lubił mawiać święty Paweł VI [1], a po nim święty Jan Paweł II. Gdy nie ma tej inspiracji, panuje jej przeciwieństwo, to znaczy kultura egoizmu, obojętności, odrzucenia. To znaczy odrzucenia tego, którego nie lubię, którego nie mogę miłować, lub tych, którzy wydają się mi nieużyteczni dla społeczeństwa. Dzisiaj przy wejściu pewne małżeństwo powiedziało mi. „Ojciec módl się za nas, bo mamy syna niepełnosprawnego”. Zapytałem: „ile ma lat?”, „Co robicie? - pomagamy mu, towarzyszymy”. Całe życie tych rodziców jest poświęcone temu niepełnosprawnemu synowi. To nazywa się miłość. Natomiast nieprzyjaciele, przeciwnicy polityczni także naszym zdaniem wydają się niepełnosprawnymi politycznie i społecznie. Ale wydają się. Jedynie Bóg wie czy nimi są, czy też nie. Lecz mi winniśmy ich kochać. Musimy dialogować, musimy budować tę „cywilizację miłości”, tę kulturę polityczną, społeczną jedności całego rodzaju ludzkiego. W przeciwnym razie mamy wojny, podziały, zawiści, także wojny w rodzinach. Miłość bowiem włącza, ma charakter społeczny, rodzinny i polityczny. Miłość przenika wszystko.

Koronawirus pokazuje nam, że prawdziwe dobro dla każdego jest dobrem wspólnym, a nie jedynie indywidualnym i odwrotnie, że dobro wspólne jest prawdziwym dobrem dla osoby (por. KKK, 1905-1906). Jeśli dana osoba dąży jedynie do własnego dobra – jest egoistą. Natomiast osoba jest bardziej osobą, gdy jej własne dobro otwiera ją na wszystkich, gdy dzieli się nim. Zdrowie, jest nie tylko dobrem indywidualnym, lecz również dobrem publicznym. Zdrowe społeczeństwo to takie, które troszczy się o zdrowie wszystkich.

Do wirusa, który nie zna żadnych przeszkód, granic ani różnic kulturowych i politycznych, należy podchodzić z miłością bez przeszkód, granic i różnic. Miłość ta może rodzić struktury społeczne, które zachęcają nas raczej do dzielenia się, a nie do rywalizacji, które pozwalają nam na włączenie najbardziej bezbronych, a nie ich odrzucenie, i które pomagają nam wyrazić to, co najlepsze w naszej ludzkiej naturze, a nie to, co najgorsze. Prawdziwej miłości obca jest kultura odrzucenia, nie wie czym ona jest. Istotnie, kiedy miłujemy i rodzimy kreatywność, zaufanie i solidarność, to właśnie tam powstają konkretne inicjatywy na rzecz dobra wspólnego [2]. I to zarówno na poziomie małych i dużych wspólnot, jak i na poziomie międzynarodowym. To, co czyni się w rodzinie, co czyni w gronie sąsiedzkim, co czyni we wiosce, co czyni się w wielkim mieście i na arenie międzynarodowej, jest takie samo: to samo ziarno, które rośnie i przynosi owoc. Jeśli w rodzinie, w sąsiedztwie zaczniesz z zazdrością, z walką, w końcu będzie „wojna”. Natomiast, jeśli zaczniesz od miłości, od dzielenia się miłością, od przebaczenia, wówczas będzie miłość i przebaczenie dla wszystkich.

Przeciwnie, jeżeli rozwiązania w obliczu pandemii będą nosić znamiona egoizmu, czy to ludzi, przedsiębiorstw czy też państw, być może uda nam się wydostać z koronawirusa, ale z pewnością nie z kryzysu humanitarnego i społecznego, który ten wirus ujawnił i podkreślił. Uważajmy zatem, aby nie budować na piasku (por. Mt 7,

21-27)! Aby zbudować zdrowe, integracyjne, sprawiedliwe i pokojowe społeczeństwo, musimy to uczynić na skale dobra wspólnego [3]. Skałą jest dobro wspólne. I jest to zadanie wszystkich, a nie tylko kilku specjalistów. Św. Tomasz z Akwinu powiedział, że krzewienie dobra wspólnego jest obowiązkiem sprawiedliwości, który spoczywa na każdym obywatelu. Każdy obywatel jest odpowiedzialny za dobro wspólne. A dla chrześcijan jest to również misja. Jak naucza św. Ignacy z Loyoli, nakierowanie naszych codziennych wysiłków ku dobru wspólnemu jest sposobem przyjmowania i szerzenia chwały Bożej.

Niestety, polityka często nie cieszy się dobrą opinią, i wiemy dlaczego. Nie oznacza to, jakoby wszyscy politycy byli źli. Tego nie chcą powiedzieć. Mówię jedynie, że niestety, polityka często nie cieszy się dobrą opinią. Z tym negatywnym poglądem nie możemy się jednak pogodzić, lecz trzeba zareagować, ukazując faktami, że możliwa jest, a co więcej konieczna dobra polityka [4], która stawia w centrum człowieka i dobro wspólne. Jeśli będziecie czytali historię ludzkości, to odnajdziecie wielu świętych polityków, którzy szli tą drogą. Jest to możliwe, o ile każdy obywatel, a w szczególności ci, którzy podejmują obowiązki i stanowiska społeczne i polityczne, zakorzeniają swoje działania w zasadach etycznych i ożywiają je miłością społeczną i miłością polityczną. Chrześcijanie, zwłaszcza wierni świeccy, są wezwani do dawania dobrego świadectwa w tej dziedzinie i mogą to czynić dzięki cnotcie miłości, pielęgnując jej istotny wymiar społeczny.

Nadszedł więc czas, aby pomnażać naszą miłość społeczną, - pragnę podkreślić te słowa: naszą miłość społeczną - wszyscy wnosząc wkład, wychodząc z naszej małości. Dobro wspólne wymaga udziału wszystkich. Jeśli każdy wnosi w nie swój wkład i jeśli nikt nie jest pominięty, możemy odnowić dobre relacje na poziomie wspólnotowym, krajowym i międzynarodowym, a także w harmonii ze środowiskiem (por. LS, 236). Tak więc w naszych gestach, nawet tych najbardziej skromnych uwidoczni się coś z obrazu Boga, co nosimy w sobie, ponieważ Bóg jest Trójcą i Bóg jest Miłością. Bóg jest Miłością. To najpiękniejsze określenie Boga, jakie znajdujemy w Biblii, a które daje nam św. Jan Apostoł, który bardzo miłował Jezusa. Bóg jest Miłością. Z Jego pomocą możemy uzdrowić świat, pracując wszyscy razem dla dobra wspólnego. Nie tylko na rzecz mojego dobra, lecz dla dobra wspólnego wszystkich. Dziękuję.

PRZYPISY:

1. Orędzie na X Światowy Dzień Pokoju, 1 stycznia 1977.
2. Por. ŚW. JAN PAWEŁ II, Enc. Sollicitudo rei socialis, 38.
3. Tamże, 10
4. Por. Orędzie na Światowy Dzień Pokoju, 1 stycznia 2019 (8 grudnia 2018).

Tajemnica Krzyża

**Benedykt XVI,
11.09.2005**

Drodzy Bracia i Siostry!

W najbliższą środę 14 września będziemy obchodzili liturgiczną uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. W roku poświęconym Eucharystii nabiera ona szczególnego znaczenia. (...) Każda Msza św. aktualizuje bowiem zbawczą ofiarę Chrystusa.

„Do Golgoty i do godziny śmierci na krzyżu - pisze umiłowany Jan Paweł II w encyklice *«Ecclesia de Eucharistia»* - przenosi się duchowo każdy kapłan, który celebruje Mszę św., razem z uczestniczącą w niej wspólnotą chrześcijan". Eucharystia jest więc upamiętnieniem całej Tajemnicy Paschalnej: męki, śmierci, zstąpienia do piekieł, zmartwychwstania i wniebo-wstąpienia. Krzyż zaś jest wzruszającym przejawem aktu nieskończonej miłości, przez którą Syn Boży zbawił człowieka i świat od grzechu i śmierci. Dlatego znak krzyża jest podstawowym gestem modlitwy chrześcijanina. Żegnać się znakiem krzyża oznacza powiedzenie „tak” w sposób widzialny i publiczny Temu, który umarł za nas i który zmartwychwstał, Bogu, który w pokorze i słabości swej miłości jest wszechmocny, silniejszy od wszelkiej potęgi i myśli świata.

Po konsekracji wspólnota wiernych, świadoma przebywania w rzeczywistej obecności Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, woła w ten sposób: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Oczami wiary wspólnota uznaje Jezusa żyjącego ze znakami Jego męki i wraz ze św. Tomaszem, pełna zdumienia może powtarzać: „Pan mój i Bóg mój!” (J 20, 28).

Eucharystia jest tajemnicą śmierci i chwały jak krzyż, który nie jest wypadkiem, ale przejściem, przez które Chrystus wstąpił w swoją chwałę (por. Łk 24,26) i pojednał całą ludzkość, zwyciężając wszelką wrogość. Dlatego liturgia wzywa nas do głoszenia z pełną ufnością nadzieją: *Mane nobiscum, Domine! Zostań z nami, Panie,* który przez swój święty krzyż odkupiłeś świat!

Maryja, obecna na Kalwarii pod krzyżem, jest również obecna z Kościołem i jako Matka Kościoła, w każdej naszej celebrze eucharystycznej. Dlatego nikt lepiej od Niej nie może nauczyć nas rozumienia i przeżywania z wiarą i miłością Mszy św., włączając nas w odkupieńczą ofiarę Chrystusa. Gdy przyjmujemy Komunię św., także my, jak Maryja i z Nią zjednoczeni, gromadzimy się przy drzewie, które Jezus swą miłością przemienił w narzędzie zbawienia, i wypowiadamy nasze „Amen”, nasze „tak” Miłości ukrzyżowanej i zmartwychwstałej.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 13.09 – XXIV Niedziela w Ciągu Roku

7:30 O Boże błogosławieństwo dla Renaty i Rafała w 20. rocznicę ślubu

10:00 † Bartosza Flaka

12:00 O Boże błogosławieństwo i obfite łaski Ducha Świętego dla Tomasza i Anny Biernackich w 15 r. zawarcia sakramentu małżeństwa

17:00 † Czesławę i Jana Lamików, Ryszarda Maźniaka, Lidę Mazik, Piotra Hejno oraz zmarłych z rodziny Lamików, Maźniaków, Wiorów, Warcholów i Kotów

Poniedziałek 14.09 – święto Podwyższenia Krzyża Świętego

16:00 **Uroczysty pogrzeb żołnierzy września 1939 r.**

18:00 † Ryszarda Dawidowicza od córki Karoliny z narzeczonym

Wtorek 15.09 – wspomnienie Najśw. Maryi Panny Bolesnej

17:00 † Władysława Jaszczyka od chrześnicy Lili z rodziną

18:00 † Arkadiusza Rybaka od firmy „Kaniewski”

Środa 16.09 - wspomnienie św. Męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa

7:00 † Władysława Kłaka od uczestników pogrzebu

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia

3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny

4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Ireneusza, Stefana i Marii

5.) † Eugeniusza Kozaka (r.)

6.) † Stanisławę (2 r.) i Kazimierza Pilarzów, Lucjana, Eufrozynę i Janinę Soluchów

7.) † Jerzego Drewniaka od siostry Jadwigi z rodziną

8.) † Ryszarda Sobczaka od córki Moniki

9.) † Romana Pawlaka (25 r.), Zdzisława, Stanisława, Marka i Eleonorę Pawlaków, Franciszkę i Tadeusza Rybaków, Stanisława Tekłaka

10.) † Grażynę, Ryszarda, Ewę i Józefa Kottów, Andrzeja, Katarzynę i Franciszka Biernackich

Czwartek 17.09

7:00 Za parafian

18:00 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Marii Tubek

Piątek 18.09 – święto św. Stanisława Kostki, zakonnika

17:00 **Msza św. w intencji dzieci i młodzieży z naszej parafii**

18:00 † Władysława Jaszczyka od rodziny Zawada

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

20:00 **Adoracja prowadzona (do 21:00)**

Sobota 19.09

9:00 † Władysława Kłaka od Klubu Sportowego Pogoń Kamyk

18:00 † Janinę, Władysławę i Franciszka Badorów, Mariana, Kazimierza, Julię i Stanisława Wałęgów, Walerię i Józefa Patyków, Julię Witt, Annę Wróbel i Lidię Rybak

Niedziela 20.09 – XXV Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Helenę (13 r.) i Józefa Sprychów

10:00 † Edmunda (6 r.), Bronisława i Pelagię Starków, Józefę, Antoniego i Lucjana Kowalów, Henryka Gorzelaka, Romana Januszko, Marianę, Jana i Romana Zachariaszów, Kazimierza Miękinę

12:00 O Boże błog. dla Adama Ptaka, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

17:00 † Stanisława Sygudę (3 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Koło misyjne dzieci – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881